

Ændringsforslag, vi have tilladt os at stille, udtømt, thi alle de følgende Ændringsforslag gaa kun ud paa at overføre de paa-gældende Bestemmelser, hvis de maatte blive vedtagne for Kolerakapitlets Vedkommende, til de tilsvarende Steder i Kapitlet om Forholdsregler mod Pest. Jeg betragter det som en ligefrem Selvfølge, naar man vedtager dem for Kolerakapitlets Vedkommende, at det saa vil være fornuftigt ogsaa at vedtage dem med Hensyn til Pestkapitlet. Dette sidste Kapitel er bygget ganske efter det foregaaende Kapitels Bestemmelser, kun er der nogle yderligere Forholdsregler, som kunne anvendes over for Pest, navnlig er Observationstiden længere, fordi Inkubationstiden for denne Sygdom antages at være længere, end sædvanligt er. Hermed skal jeg anbefale de stillede Ændringer.

Justitsministeren ad interim (Høring): De af Udvalget stillede Ændringsforslag kan jeg ganske tiltræde, og ogsaa slutte mig til den Motivering af Ændringerne, vi hørte fra den ærede Ordfører. Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger til 2 af Ændringsforslagene. Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa at foretage en Forandring i § 7, saaledes at den ikke udtrykkelig kommer til at omtale det eventuelle Karantæneanlæg. Det har ikke været Meningen med Regeringens Forslag, at man her skulde træffe nogen ny Bestemmelse angaaende dette Karantæneanlægs Tilblivelse. I saa Henseende vil man ganske henholde sig til den Bestemmelse, der allerede findes i Loven af 1880 § 10. Jeg har ikke noget som helst mod denne Ændring, den er i mine Øjne kun af formel Natur. Ogsaa Ændringsforslag under Nr. 6 kan jeg fuldtud slutte mig til. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at naar man staar over for en Koleraepidemi Syd for vor Landgrænse og skal træffe de fornødne Foranstaltninger med Hensyn til Lægeeftersyn ved selve Grænsen, Desinfektion med videre, kan det blive ligefrem nødvendigt, at man søger Grænsen afspærret — i en meget kort Tid ganske vist — for at kunne foretage de Foranstaltninger, som man maa have paa rede Haand, inden man kan foretage det Eftersyn, som Loven forudsætter. Man vil jo ikke gaa dertil uden Nødvendighed og ikke trække Afspærringen længere ud, end absolut kræves. Dertil er der altfor mange andre Interesser, der ville drive Regeringen til at holde denne Afspærring inden for den korteste

Tidsgrænse. Jeg har altsaa ingen Betænkelighed med Hensyn til Bestemmelsens Indhold; men jeg er ikke ganske paa det rene med, om den stemmer med Konventionerne, eller rettere med Konventionen om Behandlingen af Koleraepidemier. For Pestens Vedkommende udtales det i Konventionen i Venedig, at Landkarantæne skal for Fremtiden ikke kunne oprettes; men det tilføjes, at denne Regel ikke afskærer den enkelte Stat Retten til om fornødent at afspærre en Del af Landgrænsen. Det stilles her op som en Forklaring af, at dette Forbud mod Landkarantæne ikke skal indeholde en Forpligtelse til ikke at foretage Afspærring af en Del af Landgrænsen. Derimod har Konventionen angaaende Kolera vel Bestemmelsen om, at Landkarantæne for Fremtiden ikke maa oprettes; men der tilføjes ikke nogen Forklaring om, hvorledes det skal staa i Relation til Afspærring af Landgrænsen. Jeg tror at vide, at man ved Forhandlingerne i Dresden og Venedig er gaaet ud fra, at en Afspærring af Landgrænsen, ganske vist delvis, kunde finde Sted over for Pest, men ikke over for Kolera. Derimod er det jo et andet Spørgsmaal, om man, naar man overhovedet taler om, at en Afspærring af Grænsen ikke kan finde Sted, tænker paa den kortvarige Afspærring, der er nødvendig for at gennemføre de Foranstaltninger, om hvilke man er bleven enig i Konventionen. Det tror jeg ikke, jeg tror ikke, man har været opmærksom herpaa; man har udelukkende tænkt paa den langvarige Afspærring, saaledes som den tidligere anvendtes for at forhindre Indkomsten af Smitte. Jeg antager derfor, at den af det ærede Udvalg foreslaaede Bestemmelse ikke vil kunne volde nogen Vanskelighed, naar man skal tiltræde Konventionen. Ganske sikker er jeg dog ikke derpaa. Imidlertid vil jeg finde det rigtigst at vedtage den, som den foreligger. Skulde der senere komme Vanskeligheder, kan man altid tage under Overvejelse at forandre den. Hermed skal jeg anbefale at vedtage de af Udvalget stillede Ændringer.

Olesen: Jeg vilde gerne med et Par Ord anbefale denne Lov i det Haab, at vi skulde faa saa lidt Brug for den som mulig. Hele Udvalget er jo enig, og jeg kan i det hele henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser. Der er dog et Par Bemærkninger, som jeg vil gøre angaaende § 9. Udvalget har foreslaaet, at Ordet „Udvandrerkskibe“ forandres til „Skibe,